

Opravična št.:

Up-427/02

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2004:Up.427.02

Akt:

Ustavna pritožba A. A. in B. B. zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. II Ips 411/2001 z dne 20. 3. 2002 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. II Cp 507/2001 z dne 4. 4. 2001

Izrek:

Ustavna pritožba A. A. in B. B. zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. II Ips 411/2001 z dne 20. 3. 2002 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. II Cp 507/2001 z dne 4. 4. 2001 se ne sprejme.

Evidenčni stavek:

Ustavno sodišče se v postopku preizkusa ustavne pritožbe ne spuša v pravilnost uporabe materialnega prava same po sebi. V zvezi z uporabo materialnega prava izpodbijane sodne odločbe preizkusi le z vidika, ali temeljijo na kakšnem z vidika človekovih pravic in temeljnih svoboščin nesprejemljivem stališču oziroma ali so tako očitno napačne, da jih je mogoče označiti za samovoljne ali arbitrarne.

Zatrjevanega odstopa od sodne prakse ni mogoče utemeljevati zgolj z s sklicevanjem na eno sodbo sodišča, še zlasti pa ne z odločitvijo nižjega sodišča.

Geslo:

1.5.51.2.2 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Nesprejem, ker očitno ni kršitve ustavnih pravic.

5.3.13.18 - Temeljne pravice - Državljske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31) - Enakost orožij (22, 14).

Pravna podlaga:

Člen 22, Ustava [URS]

Člen 55.2.1, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Polno besedilo:**

Up-427/02-6

13. 7. 2004

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe A. A. in B. B. iz Ž., ki ju zastopa B. B., odvetnik v Z., na seji senata dne 29. junija 2004 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94)

sklenilo:

Ustavna pritožba A. A. in B. B. zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. II Ips 411/2001 z dne 20. 3. 2002 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. II Cp 507/2001 z dne 4. 4. 2001 se ne sprejme.

Obrazložitev

A.

1. Ustavna pritožnika sta zakonca. B. B. je z odločbo o dodelitvi stanovanja v letu 1988 pridobil stanovanjsko pravico na kletnem stanovanju v Ljubljani, Z. 5. Ker je bilo stanovanje podstandardno in potrebno večje prenove, je takratna Občina Ljubljana-Center želela to stanovanje renovirati in ga preurediti v poslovni prostor, dotedanjemu imetniku stanovanjske pravice na tem stanovanju pa je zagotovila drugo stanovanje na V. 12 v U. Do dodelitve tega stanovanja je prišlo tik pred uveljavitvijo Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91 in nasl. - v nadaljevanju SZ), to je pred 19. 10. 1991, pri čemer stanodajalka za to drugo stanovanje ni izdala odločbe o dodelitvi stanovanja, ki je bila po 10. členu do takrat veljavnega Zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list SRS, št. 35/82 in nasl. - v nadaljevanju ZSR) podlaga za pridobitev stanovanjske pravice.

2. Ker je Občina Ljubljana-Center zavrnila zahtevo za odkup stanovanja na V. 12 pod pogoji iz 117. člena SZ, sta oba zakonca zoper njo (kasneje namesto nje vstopi v pravdo pravna naslednica Mestna Občina Ljubljana) vložila tožbo ter z glavnim zahtevkom zahtevala uresničitev zakonske pravice do odkupa tega stanovanja, v podrejenem zahtevku pa odkup drugega stanovanja, pod pogoji iz SZ. Sodišče prve stopnje je glavnemu zahtevku ugodilo, ker je štelo, da je bil B. B. na dan uveljavitve SZ imetnik stanovanjske pravice na stanovanju v V. 12 ter da so s tem izpolnjeni pogoji za odkup tega stanovanja.

Pri tem je sicer ugotovilo, da odločba o dodelitvi tega stanovanja ni bila izdana, da pa so bili pred uveljavitvijo SZ glede na ravnanje stanodajalke in tožečih strank izpolnjeni vsi pogoji za dodelitev stanovanjske pravice. Višje sodišče je sodbo sodišča spremenilo tako, da je glavni tožbeni zahtevek zavrnilo. Vrhovno sodišče je revizijo ustavnih pritožnikov zavrnilo. Obe sodišči sta navedli, da občan, kateremu je na podlagi ZSR dodeljeno stanovanje, pridobi stanovanjsko pravico na tem stanovanju šele s pravnomočnostjo odločbe o dodelitvi stanovanja (10. člen ZSR). Ker v primeru ustavnih pritožnikov taka odločba sploh ni bila izdana, nobeden od ustavnih pritožnikov na spornem stanovanju v času uveljavitve SZ ni imel stanovanjske pravice ter zato ustavna pritožnika nista mogla pridobiti pravice do odkupa spornega stanovanja.

3. Ustavna pritožnika uveljavljata kršitev pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave, pri čemer to kršitev povezujeta z načelom enakosti vseh pred zakonom (drugi odstavek 14. člena Ustave). Višje in Vrhovno sodišče naj bi ti kršitvi zagrešili z nepravilno uporabo določb SZ, zaradi katere nimata možnosti za odkup stanovanja in sta celo v slabšem položaju glede te možnosti v primerjavi z nekaterimi drugimi kategorijami najemnikov stanovanj. Taka odločitev naj bi pomenila

kršitev načela pravičnosti. Navajata tudi, da je Višje sodišče v Ljubljani v identični zadevi odločilo v korist najemnikov, s čimer smiselno uveljavljata odstop od sodne prakse in s tem kršitev človekove pravice iz 22. člena Ustave.

B.

4. Ustavno sodišče ni instanca sodiščem in ne presoja samih po sebi nepravilnosti pri ugotovitvi dejanskega stanja ter pri uporabi materialnega in procesnega prava. V skladu s 50. členom Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS)

Ustavno sodišče preizkusi izpodbijano sodbo le glede vprašanja, ali so bile z njo kršene človekove pravice ali temeljne svoboščine.

5. Pritožnika zatrjujeta kršitev pravice iz 22. člena v povezavi z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Iz vsebine ustavne pritožbe izhaja, da sta pritožnika nezadovoljna s stališčem Višjega in Vrhovnega sodišča, ki sta - drugače kot sodišče prve stopnje - šteli, da pritožnika po določbah 117. člena SZ nimata pravice do odkupa stanovanja v katerega sta se preselila. Pritožnika sama navajata, da očitata sodiščema nepravilno uporabo določb SZ, s čimer grajata pravilnost uporabe materialnega prava. V pravilnost uporabe materialnega prava se Ustavno sodišče glede na svojo pristojnost ne spušča.

V zvezi z uporabo materialnega prava presoja le, ali temelji izpodbijana sodba na kakšnem z vidika človekovih pravic in temeljnih svoboščin nesprejemljivem stališču, oziroma ali je tako očitno napačna, da bi jo bilo mogoče označiti za samovoljno oziroma arbitrarno, kar bi lahko predstavljalo kršitev pravice iz 22. člena Ustave. Takšnih kršitev pa izpodbijanima sodbama ni mogoče očitati. V obeh sodbah sta sodišči tudi razumno obrazložili, zakaj nobeden od pritožnikov ni pridobil na drugem stanovanju imetništva stanovanjske pravice in s tem pravice do odkupa stanovanja. Trditve ustavnih pritožnikov, da naj bi bila zaradi nepravilne uporabe določb SZ s strani obeh sodišč postavljena v neenakopraven položaj z nekaterimi drugimi kategorijami najemnikov, za postopek s to ustavno pritožbo niso pomembne, saj primerjata svoj položaj s položajem tistih, ki so pravico do odkupa stanovanja imeli. Odstop od sodne prakse pritožnika utemeljujeta z navajanjem odločbe Višjega sodišča v Ljubljani v identični zadevi, kjer naj bi sodišče odločilo drugače, kot v primeru izpodbijane sodne odločbe. Z navajanjem domnevno drugačne odločbe nižjega sodišča pritožnika ne more utemeljiti očitka, da je Vrhovno sodišče odstopilo od ustaljene sodne prakse, pa tudi sicer ena sama drugačna odločba ne pomeni odstopa od ustaljene sodne prakse. Tako se pokaže tudi očitek o odstopu od sodne prakse kot neutemeljen.

6. Ker z izpodbijanima sodbama očitno niso bile kršene človekove pravice in temeljne svoboščine, kot jih zatrjujeta ustavna pritožnika, Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo.

C.

7. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi prve alineje drugega odstavka 55. člena ZUstS v sestavi: predsednica senata mag. Marija Krisper Kramberger ter člana Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukić. Sklep je sprejel soglasno. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednica senata

mag. Marija Krisper Kramberger

Vrsta zadeve:

ustavna pritožba

Vrsta akta:

posamični akt

Vlagatelj:

Datum vloge:

8. 7. 2002

Datum odločitve:

13. 7. 2004

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

nesprejem ustavne pritožbe

Objava:

Dokument:

US23629